

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/32/2024
Identifikačné číslo spisu:	2115204978
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2115204978.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne MUDr. X. V., nar. XX. K. XXXX, I., O. XX, zastúpenej advokátom: JUDr. Jozef Zámožník, Trnava, Hlavná 31, proti žalovanému: Ing. Y. V., nar. XX. U. XXXX, I., O. XX, zastúpeného advokátom: Mgr. Vladimír Tomaj, Trnava, Hlavná 22, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 10C/110/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 3. mája 2023 sp. zn. 26Co/51/2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 3. mája 2023 sp. zn. 26Co/51/2022 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinstančný súd“) rozsudkom z 25. októbra 2021, č. k. 10C/110/2015-610, vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (žalobkyne a žalovaného) tak, že vo výroku I. z nehnuteľných vecí patriacich do BSM prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti evidované Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, na LV č. XXXX, pre katastrálne územie I., a to rodinný dom, súpisné číslo XXXX, postavený na parcele číslo 5951, parcela reg. „C“ číslo 5951 o výmere 399 m², zastavaná plocha a nádvorie a parcela reg. „C“ číslo 5952 o výmere 321 m², záhrada, v zostatkovej hodnote 200.000 eur; výrokom II. schválil zmier v znení: bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne a žalovaného sa vyporiadava tak, že z hnutelných vecí patriacich do BSM patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne: chladnička, mraznička, umývačka, práčka, prístroje používané na prípravu pokrmov bez ohľadu či sú vstavané v kuchynskej linke alebo samostatne stojace, vysávač a akékoľvek prístroje používané k údržbe alebo zveľaďovaniu obydľia v zostatkovej hodnote 0 eur; a do výlučného vlastníctva žalovaného: osobný automobil Peugeot 307 EČV: I. v zostatkovej hodnote 1.750 eur, osobná zbraň značky ESPANA v zostatkovej hodnote 150 eur, 5 kusov počítačov a notebookov a 1 kus tlačiarne v celkovej zostatkovej hodnote 100 eur, zbierka meracích, laboratórnych a elektronických prístrojov v celkovej zostatkovej hodnote 500 eur a príviesny vozík Pongratz, typ LPA 230, EČV: I. v zostatkovej hodnote 0 eur; výrokom III. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 78.162,80 eur do 90 dní od právoplatnosti rozhodnutia; výrokom IV. žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Právne rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 143, § 144, § 145 ods. 1 a 2, § 147 ods. 1, § 136 ods. 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3 a § 150 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

1.2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že v konaní bolo nesporné, že BSM žalobkyne a žalovaného zaniklo právoplatnosťou rozsudku o jeho zrušení, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 07. 2013. Strany sa na pojednávaní dňa 25. 06. 2021 zhodli ohľadom vecí patriacich do BSM tak, že do masy BSM patria nehnuteľnosti špecifikované vo výroku I. a ďalej hnutel'né veci, ohľadom ktorých schválil zmier: Hodnotu nehnuteľností patriacich do BSM stanovil na 200.000 eur, pričom uviedol, že strany zhodne ustálili túto hodnotu nehnuteľností. Ak aj žalovaný neskôr spochybnil v záverečnej reči hodnotu nehnuteľností (na pojednávaní dňa 25. 10. 2021) a žiadal, aby bol vypracovaný doplnok k znaleckému posudku, s poukazom na rast cien nehnuteľností, súd takýto návrh na doplnenie dokazovania zamietol, pretože v zmysle § 186 ods. 2 CSP, na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Okrem toho, žalovaný na preukázanie tvrdenej vyššej hodnoty nehnuteľností nepredložil žiaden dôkaz, keď zároveň s hodnotou nehnuteľnosti ako nespornou súhlasil vo svojom písomnom podaní zo dňa 24. 06. 2021 a nevzniesol návrh na doplnenie dokazovania, pričom toto pojednávanie bolo odročené na nový termín (23. 09. 2021) už len za účelom prednesu záverečných reči sporových strán. Pojednávanie vytýčené na 23. 09. 2021 súd na žiadosť právneho zástupcu žalovaného odročil pre jeho zdravotné problémy na 25. 10. 2021. Žalovanému nebránila žiadna prekážka, aby v prípade, ak podľa jeho názoru došlo k nárastu cien nehnuteľností, obstaral takýto dôkaz a tento súdu riadne a včas, v súlade so zásadou hospodárnosti, predložil. Civilný sporový poriadok pozná inštitút súkromného znaleckého posudku, na základe ktorého strana, aj bez nariadenia zo strany súdu, môže požiadať znalca o posúdenie odbornej otázky, teda v danom prípade o nové ohodnotenie, uzavrel súd prvej inštancie.

1.3. Pri hodnotení výnosu žalobkyne vo forme darovaných peňažných prostriedkov (1 milión SK), súd zohľadnil konzistentnosť tvrdení každej sporovej strany ohľadom výšky kúpnej ceny za nehnuteľnosti a pôvodu peňažných prostriedkov použitých na jej úhradu. Kým žalobkyňa tvrdila od počiatku, že kúpna cena bola vyššia, ako bola uvedená v kúpnej zmluve a časť kúpnej ceny bola uhradená z daru od jej rodičov pre žalobkyňu, žalovaný svoje skutkové tvrdenia opakovane menil a prispôboval vývoju dôkaznej situácie. Ustálil, že cena všetkých vecí a hodnôt v BSM rozdelených medzi žalobkyňu a žalovaného predstavuje celkom sumu 202.500 eura (nehnuteľnosti prikázané do vlastníctva žalobkyne v hodnote 200.000 eur, hnutel'né veci patriace do vlastníctva žalovaného v zostatkovej hodnote 2.500 eur). Žalobkyňi boli prikázané nehnuteľnosti v hodnote 200.000 eur a žalovanému zostali vo vlastníctve hnutel'né veci v zostatkovej hodnote 2.500 eur, sumu 202.500 eur znížil o sumu 33.193,92 eur, t. j. o čiastku, ktorú žalobkyňa vynaložila na tento majetok zo svojho, pričom výsledkom je suma 169.306,08 eura. Z uvedenej sumy je podiel žalovaného na majetok v hodnote zodpovedajúcej polovici tejto čiastky, t. j. v hodnote 84.653,04 eura a podiel žalobkyne, ktorá čiastku 33.193,92 eura vynaložila zo svojho, majetok v hodnote o 33.193,92 eura vyšší, teda v hodnote 117.846,96 eura. Žalovanému patria do vlastníctva hnutel'né veci v hodnote 2.500 eur a žalobkyňi boli prikázané veci v hodnote 200.000 eur. Žalovaný má na vyrovnanie podielu dostať sumu 82.153,04 eura (ako rozdiel podielu žalovaného t. j. 84.653,04 eur znížený o hodnotu majetku vo výške 2.500 eur, ktorý nadobudne), ktorá suma predstavuje vyrovnací podiel pre žalovaného. Žalobkyňa je povinná na vyrovnanie podielu žalovaného vyplatiť finančné vyrovnanie 82.153,04 eur, teda rozdiel majetku, ktorý nadobudne žalobkyňa vo výške 200.000 eur so započítaním podielu žalobkyne vo výške 117.846,96 eur). Pri vyporiadaní majetku patriaceho do BSM bolo potrebné prihliadnuť aj na to, čo má žalovaný nahradiť do tohto majetku, ak išlo o sumu vynaloženú na jeho individuálny majetok, resp. použitú výlučne pre jeho potrebu, pričom v prípade žalovaného ide o sumu 12.980,47 eur (9.661,08 eur + 3319,39 eur), z ktorej sumy má žalobkyňa nárok na polovicu vo výške 6.490,23 eur. Žalovaný by tak mal nahradiť do BSM sumu 6.490,23 eura, o ktorú je potrebné znížiť jeho vyrovnací podiel, po čom jeho vyrovnací podiel predstavuje sumu 75.662,81 eur (82.153,04 eur - 6.490,23 eur). Súd vo výroku III. zaviazal žalobkyňu vyplatiť sumu finančného vyrovnania podielu žalovanému.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 3. mája 2023 sp. zn. 26Co/51/2022 rozsudok súdu prvej inštancie

potvrdil a žalobkyni voči žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Žalovaný v odvolaní, v bode I. namietal, že súd prvej inštancie nesprávne určil hodnotu nehnuteľnosti, keď vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 16/2020 z 18. februára 2020 a nedôvodne nenariadil nové znalecké dokazovanie, ale poukázal na to, že nič nebránilo žalovanému, aby predložil ako dôkaz súkromný znalecký posudok. Žalovaný totiž v priebehu konania súhlasil s hodnotou nehnuteľnosti určenej znaleckým posudkom a pokiaľ sa od svojho názoru odklonil, nič mu nebránilo aby predložil iný znalecký posudok alebo iný dôkaz preukazujúci ním tvrdenú vyššiu hodnotu nehnuteľnosti. Námietku žalovaného o zákaze vstupu do nehnuteľnosti považoval za irelevantnú.

2.2. Odklon od ustálenej rozhodovacej praxe, a to konkrétne rozhodnutia NS SR z 31. marca 2020 sp. zn. 6Cdo/53/2019, podľa ktorého pri oceňovaní vecí patriacich do BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny, kedy dochádza k vyporiadaniu, odvolací súd odôvodnil tým, že žalovaný nepreukázal, že by cena resp. všeobecná hodnota nehnuteľnosti bola iná v čase vypracovania znaleckého posudku a iná v čase vyporiadania, nepredložil o tom žiaden dôkaz. Zdôraznil, že súdu neprináleží bez ohľadu na dôkazy predložené stranami sporu opakovane na návrh strán sporu zisťovať cenu k času vyporiadania. Iná situácia by nastala v prípade navrhnutia dôkazu žalovaným hodnoverne preukazujúcim inú cenu nehnuteľnosti ku dňu vyporiadania. Bolo povinnosťou žalovaného s ohľadom na prejednanú zásadu preukázať súkromným znaleckým posudkom aktuálnu cenu nehnuteľnosti.

2.3. K námietke týkajúcej sa nesprávne započítaného daru vo výške 1.000.000,- Sk odvolací súd uviedol, že žalovaný popiera výsledky vykonaného dokazovania a to prehlásenie žalovaného a výsluch svedkov. Odvolací súd poukázal na riadne zdôvodnený záver súdu prvej inštancie, že išlo o dar rodičov žalobkyne len žalobkyni.

2.4. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania odôvodnil § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“).

3.1. Namietal, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces tým, že oba sudy nižších stupňov sa žiadnym spôsobom nevyporiadali s osobou a svedeckou výpoveďou p. J., ktorý bol svedkom a zástupcom žalobkyne. Nesúhlasil s vyhodnotením dokazovania ohľadom existencie daru peňažnej hotovosti vo výške 1 milióna SK.

3.2. Dovolať dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci konkretizoval tak, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej judikatúry dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP) v otázke stanovenia ceny nehnuteľnej veci patriacej do BSM, pričom poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu z 31. marca 2020 sp. zn. 6Cdo/53/2019. Uviedol, že súd, ako prvostupňový tak aj odvolací, pochybil, keď pri vyporiadaní BSM teda nevychádzal z ceny nehnuteľností v čase vyporiadania BSM ale vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 16/2020, vypracovaného súdom ustanovenou znalkyňou Ing. Q. D., ktorý bol vypracovaný dňa 18. 02. 2020. Teda z ceny nehnuteľnosti z času viac ako 3 roky pred vyporiadaním BSM. Za nesprávny považoval aj postup súdov, keď nevykonali ním navrhnutý dôkaz na znalecké posúdenie aktuálnej ceny nehnuteľnosti. Za nelogické považoval konštatovanie, že mu nič nebránilo predložiť súkromný znalecký posudok, keď mal zakázaný vstup do nehnuteľnosti. Navyše so znaleckým posudkom Ing. D. nesúhlasil až potom, ako došlo preukázateľne k uplynutiu značného časového odstupu.

4. Žalobkyňa navrhla dovolanie zamietnuť ako nedôvodné a žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolať súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

6. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Jeho účelom je náprava najzávažnejších procesných pochybení (zmätočných rozhodnutí) a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Je prípustné proti dvom skupinám rozhodnutí odvolacieho súdu, a

to proti rozhodnutiam postihnutým tzv. zmätočnosťou vadou (§ 420 CSP) a proti rozhodnutiam zásadnej právnej významnosti (§ 421 CSP). Tým sú zároveň určené dva prípustné dovolacie dôvody, a to dovolací dôvod spočívajúci vo vadách uvedených v § 420 CSP a dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci za splnenia predpokladov uvedených v § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Za zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP označil dovolateľ skutočnosť, že súdy nižších stupňov sa žiadnym spôsobom nevyporiadali s osobou a svedeckou výpoveďou p. J., ktorý bol svedkom a zástupcom žalobkyne. Dovolací súd nesúhlasí s touto námietkou, pretože postavenie svedka J. v konaní podrobne rozobral v bode 46 svojho rozsudku.

9.1. Dovolateľ nesúhlasil ani s vyhodnotením dokazovania ohľadom existencie daru peňažnej hotovosti vo výške 1 milióna SK. Dovolací súd nezistil ani pochybenie súdu v procese dokazovania ani jeho vyhodnotenia, ktoré by dosahovala takú intenzitu, ktorá by spôsobovala odňatie spravodlivosti. Súd prvej inštancie podrobne v bodoch 47 až 53 svoj myšlienkový postup podrobne vysvetlil a tento je súladný s logikou aj vykonanými dôkazmi.

10. Pretože konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolateľom tvrdenou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP, dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalších uplatnených dovolacích dôvodov uplatnených v zmysle § 421 CSP.

11. Dovolateľ uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP (spočívajúci v odklone odvolacieho súdu od ustálenej praxe dovolacieho súdu. Dovolateľ tvrdil, že súdy nesprávne určili cenu nehnuteľnosti (rodinného domu a jeho príslušenstva), keď vychádzali z ceny určenej ku dňu vypracovania znaleckého posudku a nie ku dňu rozhodovania o vyporiadaní. V preskúmvanej veci dovolateľ odôvodnil dovolanie prípustným dovolacím dôvodom, a to nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom, keď v ňom zároveň vymedzil nielen to, ktoré právne posúdenie veci pokladá za nesprávne (právny záver, týkajúci sa určenia ceny predmetnej nehnuteľnosti), ale aj v čom táto nesprávnosť spočíva (v neurčení ceny ku dňu rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM).

12. Pri oceňovaní (hnuteľných a nehnuteľných) vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu veci ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (viď R 42/1972, ale aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. januára 2009 sp. zn. 3Cdo/56/2008, zo 4. marca 2009 sp. zn. 5Cdo/95/2008 a z 31. októbra 2012 sp. zn. 2Cdo/176/2011, 25. júla 2013 sp. zn. 3Cdo/174/2012, z 31. marca 2020 sp. zn. 6Cdo/53/2019). Ide teda nepochybne o ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (R 71/2018). V prejednávanej veci sa súdy touto zásadou dôsledne neriadili.

13. Aj so zreteľom na obsah dovolania dovolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodoval o vyporiadaní BSM 25. októbra 2021 a odvolací súd 3. mája 2023. Pokiaľ pri tom súdy vychádzali z ceny domu určenej k 18. februáru 2020 (viď znalecký posudok Ing. Q. D. na č. l. 333-435 spisu), a nie z

ceny aktuálnej v čase vyporiadania, spočívajú ich rozhodnutia na nesprávnom právnom posúdení veci. Na tento časový odstup medzi zistením ceny majetku v BSM a súdnym rozhodnutím o vyporiadaní tohto majetku nemožno nevziať zreteľ, lebo má nespochybniteľný dopad na určenie základnej hodnotovej veľičiny, od ktorej sa v rámci vyporiadania BSM odvíjajú ďalšie výpočty.

14. Dovolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou odvolacieho súdu, ktorou odôvodnil odklon od ustálenej praxe dovolacieho súdu. Z obsahu spisu vyplýva, že to bola žalobkyňa, ktorá namietala hodnotu nehnuteľnosti stanovenú znalkyňou ako vysokú (podanie z 24. 3. 2020 č. I. 439). Bola to žalobkyňa, ktorá žiadala o odročenie pojednávania, a to prvýkrát pojednávanie nariadené na deň 18. 01. 2021 z dôvodu akútnej pandemickej situácie (č. I. 537 - 538), druhýkrát pojednávanie nariadené na termín 19. 3. 2021 (č. I. 546) rovnako z dôvodu pandemickej situácie. Žalovaný požiadal odročenie jedenkrát, a to pojednávania nariadeného na deň 23. 9. 2021 z dôvodu jeho práceneschopnosti. Žalovaný podaním z 22. 10. 2021 požiadal o vykonanie znaleckého dokazovania na zistenie aktuálnej ceny nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie tomuto návrhu nevyhovел s odôvodnením, že tento dôkaz navrhol až v záverečnej reči a nič mu nebránilo predložiť súkromný znalecký posudok a na pojednávaní konanom dňa 25. 10. 2021 meritórne rozhodol. Odvolací súd tento postup súdu prvej inštancie odobril a zdôraznil, že žalovaný mal preukázať zvýšenú hodnotu nehnuteľností. Dovolací súd v prvom rade pripomína, že zákonná koncentrácia konania je spojená s vyhlásením dokazovania za skončené (§ 154 CSP), k čomu súd prvej inštancie pristúpil až na pojednávaní konanom dňa 25. 10. 2021 (č. I. 608) potom, ako na tomto pojednávaní ešte zisťoval masu vecí patriacich do BSM strán sporu. Žalovaný teda uplatnil svoj návrh na doplnenia dokazovania včas. Pre sudcovskú koncentráciu predovšetkým platí, že je použiteľná na prípady kedy je stranou snaha zdržiavať spor. V danej veci však priebeh konania tak ako vyplýva zo spisu a je popísaný vyššie, takémuto záveru nesvedčí. Dovolací súd sa nestotožňuje ani s argumentáciou odvolacieho súdu v tom, že žalovanému nič nebránilo predložiť súkromný znalecký posudok. Je na úvahe strany akú formu dôkazu na preukázanie svojich tvrdení zvolí, pokiaľ však strana určitý dôkaz navrhne, súd posudzuje pri úvahe či vykoná len to, či ide o dôkazný prostriedok, ktorý je spôsobilý tvrdenie strany preukázať a nie to, či mohol zvoliť iný dôkazný prostriedok. Dovolací súd sa stotožňuje aj s námietkou žalovaného, že za situácie, keď mal zákaz vstupu do nehnuteľnosti, bolo by iba na vôli žalobkyne, či ním zvolenému znalcovi umožní vstup do nehnuteľnosti.

15. Nesprávne právne posúdenie veci namietané dovolateľom teda bolo dané nesprávnym určením ceny predmetnej nehnuteľnosti a jej príslušenstva vyporiadavanej v rámci BSM.

16. So zreteľom na uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 a § 450 CSP). V novom rozhodnutí vo veci rozhodne tento súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). V ďalšom konaní je odvolací súd právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.